

Stockholm den 10 juni 2019

R-2019/0749

Till Näringsdepartementet

N2019/01251/KSR

Sveriges advokatsamfund har genom remiss den 29 mars 2019 beretts tillfälle att avge yttrande över promemorian Krav på rapportering av betalningstider.

### **Sammanfattning**

Advokatsamfundet avstyrker förslagen i promemorian.

### **Överväganden**

I promemorian utreds vissa frågor i anslutning till den underliggande promemoria rörande krav på rapportering av betalningstider som Advokatsamfundet tidigare yttrat sig över.<sup>1</sup> Advokatsamfundet avstyrkte då förslagen bl.a. med motiveringen att förslagen inte löser problemet med längre betalningstider inom näringslivet.

De remitterade förslagen som Advokatsamfundet nu har att yttra sig över skiljer sig inte åt i detta avseende; något tydligt stöd för att kunna dra slutsatsen att krav på rapportering av betalningstider kommer att leda till minskade betalningstider har inte visats. Utredningen synes i stället utgå från att blott tillgången till statistik över betalningstider bidrar till större möjlighet för leverantörer att förhandla fram rättvisa avtal och bestrida sena betalningar, samt en normerande effekt gällande betalningstider i näringslivet (s. 10 i promemorian). Något klart stöd för detta antagande förefaller inte finnas. Advokatsamfundet noterar dessutom att räntelagen sedan år 2013 innehåller en dispositiv reglering om 30 dagars

---

<sup>1</sup> Se Advokatsamfundets remissyttrande den 21 maj 2018 över promemorian Krav på rapportering av betalningstider.

betalningstid mellan näringsidkare. Det kan ifrågasättas om rapportering av betalningstider skulle innebära ytterligare normerande effekter för betalningstidens längd än vad som redan är fallet genom bestämmelsen i räntelagen.

Utredningen föreslår att såväl den rapporteringsskyldiga juridiska personen som dess företrädare ska kunna bli föremål för vitesföreläggande om företaget inte inkommer med uppgifter i rätt tid. Utredningen har inte tittat på frågan om de ekonomiska och finansiella konsekvenser som förslaget om sanktion och vite skulle föranleda. Advokatsamfundet anser att det inte är tillräckligt motiverat varför det ska ges möjlighet att tillgripa en så ingripande åtgärd som vitessanktion mot enskilda fysiska personer. Det framstår varken som proportionerligt i sig eller i förhållande till andra motsvarande lagstadgade rapporteringsskyldigheter inom näringslivet. Om vitessanktion ska införas, borde det räcka att sådan möjlighet kan riktas mot den juridiska personen och inte mot till exempel enskilda styrelseledamöter.

Mot bakgrund av att det får anses mycket tveksamt om föreslagen rapporteringsskyldighet skulle komma att få avsedd effekt, kan det inte anses proportionerligt eller försvarbart att belasta näringslivet med administrativa rapporteringsskyldigheter i avsett hänseende.

Även om Advokatsamfundet alltså delar bedömningen att allt längre betalningstider inom näringslivet är ett problem, kan Advokatsamfundet inte ställa sig bakom förevarande förslag, eftersom dessa inte kan förväntas lösa problemet med långa betalningstider.

SVERIGES ADVOKATSAMFUND

Anne Ramberg